

ल्ला च वैश्वं सव्यं च गोचीरसंयुतम् ।
 निष्ठावाहप्रमाणां नै धारामान्यस्य पातयेत् ।
 जलकुम्भान् महावीर । स्थापयित्वा जयोदश ।
 भस्मैर्नागाविधैर्मुक्तां चितवस्त्रैरुत्तमान् ।
 युतागौडुम्बरेः पात्रैः पञ्चरत्नमन्वितान् ।
 चतुर्भिर्भृशैर्होमस्तत्र कार्यं उद्वसुखैः ।
 रुद्रनापञ्चतुर्भिश्च यजुर्वेदपरायणैः ।
 वैशावानि च सामानि चतुरः सामवेदिनः ।
 अरिष्टवह्निसंहितान्मभितः परिपाठयेत् ।
 एवं द्वादश तान् विप्रान् वल्गुमाख्योनुषेपनैः ।
 पूजयेदङ्गुलीयैश्च कटकैर्हंससूत्रकैः ।
 वासोभिः शयनीयैश्च धितशास्त्रविवर्जितैः ।
 एवं चपातिवाद्यां वै गीतमङ्गलनिखनैः ।
 उपधायास्य च पुनर्दुर्गुणं सर्वमेव तु ॥ ३ ॥
 ततः प्रभाते विमये सतुत्याय जयोदश ।
 गा वै द्वात् क्रुच्येह । सौवर्गसुखसंयुताः ।
 पयस्विनीः शीतवतीः कांस्यदोहनसंयुताः ।
 रौप्यसुराः सवस्त्राश्च चन्द्रेनाभविषिताः ।
 तांस्तु तेषां ततो भक्त्या भक्त्यभोष्येन तपिताम् ।
 ललाय ब्राह्मणान् सर्वान्नागैर्नागाविधैस्तथा ।
 सुक्ता चाचारलवकामात्मना च विरुर्जयेत् ।
 व्यसृज्य प्रदान्धौ पुस्तभाभ्यांमन्वितः ।
 प्रीयतामत्र देवेशः केशवः केशनाशनः ।
 शिवस्य हृदये विष्णुर्विष्णोश्च हृदये शिवः ।
 यथान्तर् न पश्यामि तथा मे स्वस्ति चायुषः ॥
 एवमुच्चार्य तान् कुम्भान् गात्रैश्च शयनादि च ।
 वार्त्ताश्च चैव सर्वेषां गृह्णाणि प्रापयेद्भुषः ॥
 अभावे बहुशय्यानामेकामपि सुसंस्कृताम् ।
 शय्यां द्वादशगुरौ भीम । सर्वोपस्करसंयुताम् ॥
 इतिहासपुराणादि वाचयित्वातिवाहयेत् ।
 तद्दिनं नरशाडून् । य इच्छेद्द्विपुलां श्रियम् ॥
 तस्मात्त्वं सत्त्वमालम्बा भीमसेन । विमत्सरः ।
 क्रुच जनमिदं सव्यं क्लृप्ताद्द्वयद्वयमीरितम् ।
 त्वया कृतमिदं वीर । त्वन्नामाख्यं भविष्यति ।
 सा भीमद्वादशी ह्येषा सर्वपापहरा शुभा ।
 या तु कल्याणिनी नाम पुरा कल्पेभु पश्यते ॥”
 त्वमादिक्रमो भव शीकरेऽस्मिन्
 कल्पे महावीरवरप्रधान । ।
 यस्याः स्मरणकोर्त्तनमप्यशेषं
 विनष्टपापस्त्रिदशाधिपः स्यात् ॥
 इष्ट्वा च यामसरवामपीशा-
 वैश्यालतामप्यभवात्तरेषु ।
 आभीरकथ्यति क्रुतुहलेन
 ह्येवोर्त्तश्रीं संप्रति नाकष्टहे ।
 जातापि सा वैश्वकुलोद्भवापि
 पुलोमकन्या पुरुहूतपत्नी ।
 तत्रापि तस्याः परिचारिकेयं
 मम प्रिया संप्रति सख्यभामा ॥
 स्नातः पुरा मच्छलमेघ तद्-
 तोनीमयं देवशरीरमाप ।
 अस्याश्च कल्याणतिथौ विष्वान्
 सहस्रधारेण सहस्ररश्मिः ॥

इदमेव कर्तं महेन्द्रसुखे-
 वैसुभिश्चैव पुरा सुरादिभिश्च ।
 फलमत्र न शक्यतेऽभिवक्तुं
 यदि जिज्ञासोतयो सुखे सुः ॥
 कलिकल्पविदारिणीमन्ता-
 मिति कथयिष्यति यादवेन्द्रसुः ।
 अपि नरकगतान् पितृनृषेपा-
 नलसुहृत्सुमिहैव यः करोति ॥
 य इदमनर्थं शक्योति चातिभक्त्वा
 परिपठतोह परोपकारहेतोः ।
 तिथिमिह सकलायैमाहनरेन्द्र-
 स्तव चरयेन स सान्त्वतामुपैति ।
 कल्याणिनी नाम पुरा नभूव
 या द्वादशी माचदिनेऽभिपूर्व्या ।
 सा पाण्डुपुत्रेण कृता भविष्य-
 त्वनन्तपुराणान्तः । भीमपूर्वा ॥”

इति मत्स्यपुराणे भविष्यद्ब्रह्मसंहितेः भीम-
 द्वादशी नाम ६५ अध्यायः ॥

भीरुकः, त्रि, (विभेतीति । भी भये + “भियः
 क्रुकुक्कनौ ।” ३ । २ । १०४ । इति क्रुः ।) भय-
 शीलः । (यथा, सनौ । ७ । ६२ ।

“तेषामर्धे नियुञ्जीत शूरान् दद्यान् कुलोत्तमान् ।
 युचीनाकरकम्मान्ते भीरुनन्तर्निवेशने ॥”)

तत्पर्यायः । चक्षुः २ भीरुकः ३ भीलुकः ४ ।
 इत्यमरः । ३ । १ । २६ । भीलुः ५ । इति
 शब्दरत्नावली ॥

भीरुः, स्त्री, (विभेतीति । भी + “भियः क्रुकुक्कनौ ।”
 ३ । २ । १०४ । इति क्रुः ।) भयश्रीला स्त्री ।
 भयप्रकृतिका । इत्यमरभरतौ । (यथा, विष्णु-
 पुराणे । १ । १५ । ३२ ।

“सर्वं भीरु । वदस्येतत् परिहासोऽथवा शुभे । ।
 दिनमेकमहं मन्ये त्वया साहसंसाधितम् ॥”)
 शतावरो । इति धरणिः, अमरश्च । (यथा,—
 “बहुपुत्री वरा भीरुः शतश्रीला शतावरो ।
 महापुरुषदन्ता च पीवरीन्दीवरी वरी ॥”)

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

कण्टकारी । इति शब्दचक्रिका । शतपादिका ।
 इति शब्दरत्नावली । अजा । ह्याया । स्त्री ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥

भीरुकं, पुं, (विभेतीति । भी + क्रुः ।) श्रमालः ।
 इति शब्दमाला । चात्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 इक्षुमेदः । इति रत्नमाला । अस्य गुणाः ।
 श्लेष्कारित्वम् । खाडुत्वम् । अविदाहित्वम् ।
 गुरुत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

भीरुकं, स्त्री, (भीरु + संज्ञायां कन् ।) वनम् । इति
 शब्दरत्नावली ।

भीरुकः, पुं, (भीरु + स्वार्थे संज्ञायां वा कन् ।)
 पेशकः । इति शब्दरत्नावली । इक्षुमेदः ।
 भोररी इति हिन्दीभाषा । (यथा, सुश्रुते
 छत्रस्थाने । ४५ अध्याये ।

“पौष्टकी भीरुकश्चैव वंशकः शतपीरकः ।
 कान्तारस्तापसेहृच्च काष्ठेह्युः सचपनकः ॥”)

अस्य गुणाः । यथा, भावप्रकाशे ।

“वातपित्तप्रशमनो मधुरो रसपाकयोः ।
 सुशीतो वृहणो बल्यः पौष्टकी भीरुकस्तथा ॥”

भीरुकः, त्रि, (विभेतीति । विभौ भये + “भियः
 क्रुकुक्कनौ ।” उणा० २ । ११ । इति क्रुकुक्कनौ ।)
 भययुक्तः । इत्यमरः । कातरः । इति संक्षिप्त-
 चारोणादिर्घः ॥

भीरुपत्नी, स्त्री, (भीरुश्चैव पत्नाण्यस्याः । गौरादि-
 त्वात् ङीष् ।) शतश्रीला । इत्यमरः । १२ । ४ । २० ॥
 भीरुहृदयः, पुं, (भीरु हृदयमस्य ।) ऋगः । इति
 जटाधरः ॥

भीरुः, स्त्री, (भीरु + “ऊङुतः ।” ४ । १ । ६६ ।
 इति ऊङु ।) भयश्रीला गारी । इत्यमर-
 टीकायां भरतः ॥

भीलभूषणा, स्त्री, (भूययतीति । भूय + कर्त्तरि
 ल्युः । टाप् । भीलानां भूषणा ।) गुह्या । इति
 राजनिर्घण्टः ॥

भीलुः, त्रि, (विभेतीति । भी + लुः ।) भीरुः ।
 भयश्रीलः । इति शब्दरत्नावली ॥

भीलुकः, पुं, (विभेतीति । भी + “भियः क्रुकु-
 कनौ ।” ३ । २ । १०४ । इति क्रुकुक्कनौ ।) भीरुः ।
 इत्यमरः । ३ । १ । २६ । (यथा, कथासरित्-
 सागरेः २२ । ५२ ।

“एतदेवानिधितं नः किमन्येनाध्वभीलुकः ।
 यस्त्वमस्माभिरानीतः काकशङ्की पदे पदे ॥”)
 भलुकः । इति शब्दरत्नावली ॥

भीषणः, पुं, (भीषयते इति । भी + षिच् +
 “भियो हेतुभये ष्क् ।” ७ । ३ । ४० । इति
 ष्क् । भीषिधातुत्वेनो नन्वादित्वात् ल्युः ।)
 भयानकरसः । इत्यमरटीकायां भरतः, मेदिनी
 च । कुडवकः । कपोतः । हिमालः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ शिवः । इति शब्दरत्नावली ।
 शङ्ककी इति मेदिनी । (भयोत्पादने स्त्री ।
 यथा, महाभारते । १५ । ७ । ४ ।

“असन्नं मेदनश्चैव शङ्कणी कारयेत्ततः ।
 कर्षणं भीषणश्चैव युद्धे चैव बलक्षयम् ॥”)

भीषणः, त्रि, (भीषयते इति । भी + षिच् + ततो
 नन्वादित्वात् ल्युः । युगागमञ्च ।) गाढः ।
 दारुणः । इति मेदिनी । वी, ६६ । (यथा,
 रघौ । १२ । ४० ।

“पशुशालामघ चिप्रं विकृष्टासिः प्रविश्य सः ।
 वैरुध्यपौनरक्तेन भीषणां तामयोजयन् ॥”)

भीष्मं, त्रि, (विभेत्यसादिति । भी + “भियः युग्-
 वा ।” उणा० १ । १०७ । इति मक् । वा
 युगागमञ्च ।) भयानकम् । इत्यमरः । ११ । ७ । २० ॥
 (यथा, शतपथब्राह्मणे । ११ । ६ । १ । ३ ।

“सहीवाच भीष्मं वत भीः पुरुषान् वा ॥”)
 “भीष्मं भयङ्करं ।” इति तद्भाष्ये महाधरः ॥

भीष्मः, पुं, (विभेत्यसादिति । भी + मक् । युग्-
 वेति पक्षे ष्क् ।) भयानकरसः । इत्यमर-
 टीकायां भरतः । शिवः । राक्षसः । इति
 हेमचन्द्रः । गाङ्गवः । स च शान्तनुराज-